

[Gottschalck-Hansen.]

tionen, ikke har gjort jorden billigere. Ja men den højtærede minister vil vel medgive mig, at selv de ublu spekulationer ikke er bremsset, at de stadig finder sted. Når vi går over til næste punkt på dagsordenen, skal vi bl. a. drøfte dem. Jeg har før over for den højtærede minister givet udtryk for, at jeg ikke har været tilhænger af, at samfundet skal sidde med hænderne i skødet og bare iagttage en uanstændig udbytning og udnyttning af samfundet, især i en tid, hvor jord er en mangelvare, og hvor der på så mange måder gribes ind. Det er jeg ikke tilhænger af, men den gældende lov har ikke kunnet forhindre spekulation; det er en kendsgerning. Det er også en kendsgerning, og jeg er villig til at bevise det i udvalget, at loven ikke har medvirket til at gøre jorden billigere. Det er ikke et postulat, det kan dokumenteres. Det er heller ikke et postulat, at grundværdistigningsafgiften helt i strid med lovens ånd er lagt på køberen, hvor den skulle påhvile sælgeren. Jeg er som bekendt medlem af finansudvalget og også af dettes byggeudvalg og har været med til at slutte mange handler, hvor vi køber og somme tider sælger, men som regel køber til staten. Selv hvor staten optræder som køber, får den pålagt den afgiftspligtige grundværdistigning. Nu betyder det i det foreliggende eksempel ikke så meget, fordi staten ikke skal betale, men det betyder dog en postering i regnskabet og betyder noget for selve ånden, tanken og ideen i det. Det er altså ikke postulater, højtærede minister, men ting, jeg er villig til, når vi mødes i udvalg og samråd, at underbygge og bevise. Det kan jeg gøre på adskillige af disse områder.

Endelig talte ministeren om Københavns amt og sagde, at jeg havde peget på, at det var $\frac{1}{3}$ af den samlede grundstignings-skyld, der blev erlagt i Københavns amt, og så spurgte den højtærede minister: $\frac{1}{3}$ af hvad? Af de $\frac{2}{3}$ selvfølgelig; de $\frac{2}{3}$ ligger andre steder i landet fordelt mellem København og købstæderne og amts- og sognekommunerne. $\frac{1}{3}$ af det samlede provenu ligger inden for dette begrænsede område. Jeg ved meget vel, at man siger, at det er attråværdigt at bo i Københavns amt; det ved den højtærede minister også. Jeg ved meget vel, at der er mange ting, der kan

være tilløkkende, men det kan da ikke være rigtigt, at man lægger en sådan ekstra beskatning, som jo også har tilsvaret til staten, derved at halvdelen af provenuet skal gå til staten, hos de folk, der gerne vil bo i Københavns amt. Det har da ikke noget med statens provenu og indtægt at gøre — intet. Det er en urimelig lov. Ministeren skal selvfølgelig prøve at forsvare en dårlig sag, men jeg tror, jeg er så stor en psykolog og menneskekender, at jeg kan føle mig overbevist om, at den højtærede minister langt inde i sit hjerte i virkeligheden er enig med mig. Det, vi er samlet til her, er, jeg vil ikke sige en slags gravøl eller jordfæstelse, men vi er ved at lade et kapitel af en bestemt særpræget lovgivning gå al kødets gang.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen pegede på det, jeg havde sagt om, at det eneste kontante var udskydelsen og fikseringen, og at det ikke var noget at tale om. Jeg har været inde på det over for den højtærede minister, men jeg vil gerne spørge: hvad med formuebeskatningen? Den bliver jo ikke fikseret, der kommer et problem dér, man skal have med ind i billedet også, og så må jeg fastholde, som jeg også har sagt til den højtærede minister, at der i overvejende grad er tale om at lovfæste den gældende praksis, for så vidt angår lovforslagets § 4.

Når det ærede medlem taler om, at man ved en ophævelse af loven giver en foræring til ejerne og lejerne og for den sags skyld også til industriherrerne — vi kan nævne dem alle sammen — forstår jeg ikke denne betragtning. Er det en foræring, at man fjerner noget, man synes er forkert? Det er jo min opfattelse, at det er noget, der er forkert, det er noget, der er uretfærdigt, det er noget, der virker vilkårligt, helt tilfældigt, det er noget, der skaber ulighed befolkningsgrupper og enkeltpersoner imellem. Er det en foræring, at man søger at råde bod på det? Den betragtning kan jeg ikke godtage.

Det ærede medlem spurgte om vore tanker med hensyn til grundbeskatningen. Jeg har gentaget det her i dag, og jeg har over for den højtærede minister sagt, både når vi er mødtes ved møder og her, at vi er meget interesserede og vil gå positivt og aktivt ind i et simplificeringsarbejde med hensyn til hele ejendomsskatteproblemet.